

Sürgün Yedik

– Nurettin Önder · 19 Eylül 2013

Hey s â k i,

İntiharların harlı tarafından doldur yokluğumu

Ki...

Şerefi bilmeden şerefi bize öğretenlere armağan olsun

Siyah beyaz bir resmin

Kanyonlarında yolumu kaybettim

Taş duvarlar sesiz ve çivi çakılmıyordu

Siyah çerçeveler ağlıyordu..

A s a m ı y o r d u m.

Z/amansız yangınlardan

Bir rüzgâr kürü ekildi

Sorular biriktirdi bizi

Çoğulun s/es tarafından ekilmek lazımdı her başkaldırıya

Öylede olduk..

Tükettiğim cümlelerin

Hüzün basamaklarını tırmanıyorum şimdi

Mütemadiyen yokluk kokuyor nefesim

Derin bir ahkama dayıyorum sırtımı

Uçurumları göz perdemin sonsuz görüş alanına iterek

Ş i m d i

Mavi kuyruklu bir uçurtmanın intiharını seyre durmuş lodos

Öylece esir bir yelkene tutunarak

Utangaç bir öpüş emiyor

Aşka masumiyet b/içmiş dudaklarımı

Sürtünük düş kılıklı kadın üryanlığına gebe şimdi tüm gece

İsimsiz çocuklar için ulak salınıyor gündüz erken gelsin diye

Gamzelerinde uyuyan zamanı hoyratça uyarsın Lâ
Üzerine kezzap sıçramış gibi ürksün melaike

Bir sarı başak cenini ekiliyor eylülün kucağına
Bir tarafını usulca noktılıyor
Tebeşir iklimlerine çizilen siyah tahtaların
Sürgün yedik be bala sürgün yedik
İki dirhem bir çekirdek deli/kanlıyken
Sürgün yedik..

---Yalnızlık Abidesi şiirime yorumunla değe kattın sonsuz teşekkürler dost..

---n u r e t t i n Ö N D E R